

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΕΚΔΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :
δὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, πρὸς τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθου».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαρῶ, (μετὰ εἰκόνα) μυθιστορία Α. Δουρᾶ, μετὰφρ. Α. Σκαλίδου Συν. — Ἡ Λουομένη Χανούμισσα, μυθιστορία Λεῖλα - Χανούμ (Συν.). — Τὸ Μετάλλιον, διήγημα *François Coppée*, μετὰφρ. Α. Π. Κουρτίδου. — Τὰ ἀμάραντα βότα, διήγημα *Catulle Mendès*, μετὰφρ. Γ. Α. Βιλαδίνη.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἀθήναις: δρ. δ, ταῖς ἑπαρχίαις θ, τῷ ἑξωτερικῷ 10
ΦΥΛΛΑ προηγουμένα λεπτὰ 20.
Αἰτυνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' αὐθιχῆς εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσήμευ καὶ χαρτονομισμάτων
παντὸς ἔθνους.

Ἡ πῆλη ἐγένετο σιωπηλή. [Ὅρα σελ. 93].

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡῶ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ
Μετὰφρ. Ἀλεξάνδρου Σκαλίδου.

[Συνέχεια Ἰδε προηγουμένου φύλλον].

Ἡ Μαργαρίτα μετὰ τινὰς στιγμὰς ἀφῆσε νὰ πῆσῃ τὸ προκείμενον, καὶ ἐπαλαβοῦσα τὴν θέσιν τῆς εἶπε :

— Λοιπὸν ἐλέγετε, δέσποινα ;

— Τίποτε, ἀπήντησεν ἡ Αἰκατερίνα καὶ ἐξῆλθε.

— Μόλις ὁ κρότος τῶν βημάτων τῆς ἐχάθη εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου, ὁ Ἑρρίκος ἐπήδησεν ἐκ τῆς κλίνης καὶ ἐγονυπέτησεν ἐνώπιον τῆς Μαργαρίτας, ἥτις

σφιγξασα τὴν χεῖρά του δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα.

— Ἄ, δέσποινα! ἂ, Μαργαρίτα! ἀνέκραξε, πῶς θὰ πληρώσω τὸ πρὸς ὑμᾶς χρέος μου; Κεὶ ἐκάλυπτε τὴν χεῖρά τῆς διὰ φιλημάτων.

— Βασιλεῦ, εἶπεν αὐτὴ ὀπισθοχωρήσασα μικρὸν, λησμονεῖτε ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην γυνὴ τις, εἰς ἣν χρεωστεῖτε τὴν ζωὴν, ὑποφέρει καὶ στεναίνει δι' ὑμᾶς ; Ἡ δέσποινα τῆς Σώβης ἐθυσίασε τὴν ζήλοτυπίαν τῆς πέμψασα ὑμᾶς ἐνταῦθα. Ἴσως δὲ χάριν ὑμῶν θυσίασῃ καὶ τὴν ζωὴν τῆς, διότι δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ ὀργὴ τῆς μητρὸς μου εἶναι φοβερά.

Ὁ Ἑρρίκος ἐφριξεν. Ἐγερθεὶς δὲ ἐποίησε βήματα τινα πρὸς τὴν θύραν.

— ὦ ! εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, μετ' ἀξιόθαυμάστου ἐρωτοτροπίας, τώρα ἠσυχάζω, διότι σκέπτομαι ὅτι τὸ κλειδίον σᾶς ἐδόθη ἀνευ τινὸς ὀδηγίας, ὑμεῖς δὲ παρέσχετε τὴν νύκτα ταύτην κατὰ προτίμησιν εἰς ἐμέ!

— Καὶ τὴν παρέχω, Μαργαρίτα ἀρκεῖ μόνον νὰ λησμονήσητε. . . .

— Πλέον σιγά, βασιλεῦ, ἐπανέλαβεν ἡ Μαργαρίτα, παρῶδουσα ὅτι πρό τινων στιγμῶν εἶχεν εἶπει εἰς τὴν μητέρα τῆς. Σᾶς ἀκούουσιν ἐκ τοῦ τιμονίου, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ἀκόμη ὄλη ἐλευθέρη, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ὀμιλᾶτε τόσῳ δυνατὰ.